استفاده تفسیری از قرائات متعدد

اگر مرجع ضمیر در «یرفعه» تاب این را داشت که طوری قرار بگیرد که «فی علم الله» هر طور باشد؛ اگر انعطاف این را داشته باشد که سه مرجع داشته باشد، می‌بینیم که ما می‌توانیم در لفظ آن را تغییری بدهیم، به‌نحوی‌که انعطاف از بین برود. آن چه را که الآن می‌خواهم عرض کنم این است: اگر شما انعطاف در «یرفعه» را با این سه واژه بگویید، ما اسم آن را تعدد قرائات می‌گذاریم. یعنی تعدد قرائات ظهور همان چیزی است که شما می‌توانستید در کلام واحد در اکثر از یک معنا استفاده کنید. همان است. یعنی در «و العلم الصالح یرفعه» با یک ضمیر مقدر سه معنا اراده می‌کردید، حالا با سه تکرر لفظ آن‌ها را اراده می‌کنید. اما لفظ هایی است که بیشتر از یک معنا را نمی‌توانید از آن‌ها اراده کنید. مقصود از آن‌ها روشن است. آن‌ها را با این سه قرائت بیان می‌کنید. لذا می‌بینید که اساساً خود تعدد قرائات به‌عنوان تعدد لفظ و معنا است. حکمت بسیار بالایی را می‌توانید در بر داشته باشد. ابن جزری هم گفت. یعنی شما یک قرائت دارید، اما با یک تعدد قرائات و اقراء دیگری که ملک می‌آورد، یکی تفسیر می‌کند دیگری را. ابن جزری گفت که «ما الفائده». ما قبلاً مقدمه ابن جزری را خوانده‌ایم. گفت فایده اش همین است. یعنی می‌بینید تعدد الفاظ کاملاً می‌توانید وجهی را در قرائت دیگر ای آیه دیگر تفسیر کند.

شاگرد: حکم کلی می‌کنید ای می‌فرمایید می‌توانند به این صورت باشد؟

استاد: می‌توانند اینطور باشد.

بازبینی #2
ایجاد شده 14 آوریل 2024 13:34:53 توسط ... .
به روزرسانی شده 22 مه 2024 16:51:32 توسط ... .